

Борьба Туркобит

Copyright © за ово издање Отворена књига

Бошко Ђирковић Шкабо

ЗА +

Отворена књига

Београд, 2023.

#ДБР (ДАР БЕЗБРОЈ РИТМОВА)

Нисам сусрео човека који се само смеје ил' само плаче
Ал' јесам брдо зилота који се држе исте битаже
То већ није моја брига...Ето, само кажем...
Како коме паше, како коме драже, како коме слађе...
Стога, слога мењам брзину, а остајем у ритму
срца и мисли. Ка висини руке ширим
У бради фурам седе, а у глави сам дете
Будем Шкаба мали кринца када мелос ме понесе
Који црни круг двојке, лима!? Ти си круг нуле
А ја, битове док јашем, вичем: Савић Дуле!
Од Тишинчине! до заувек најбољи сам икад
„Ја сам легенда”, ем-си...Метисон Ричард!
И кад Вучић ме је звао, ситно било ми да причам
Кол'ко ми је небитан, гору слаго сам од рима
Из ње потеко је флоу ко што теби цури, синак,
после клабинга слина бела од кокаина
Тетоважа крста
и на њему тужног Христа
Силиконска уста
Силиконска сиса
Сним-снима
се у бензу како прима
То одавно није скандал
него стандардна прича
Нисам томе сличан. Као Дража сам чича
И макар „Сам против свих” – Сија, „Бели Срби” –
Лија
Здраво ткиво, право место, само позитива
Јер пре доласка вечног само један живот имам..

Имам један живот овде сад
А безброј ритмова
Да на њих утиснем траг
Како јако кидо сам
Ал' не зато што сам сам
Изузетан, посебан
Већ што ложим се на дар
Древне песме Истока

Нисам сусрео човека којег су довели до Слободе
Али редовно срећем многе који још би да их воде
Пошто се нису још сетили да се опире Логици
Да ће је пронаћи у разјареној гомили
У којој увек моћници би плен лако ловили
На чији бес медији би увек уље долили
Не судим искуству којим други би до школе
Само не бих да понављам бројне старе грешке своје
Идемо даље! Свемир неће да стане
Ако мени није потаман данас неко срање
Додуше, имам среће – некако сам испо кретен
Што више него лифтом на солитер да се пење
Воли шумом уз брдо... Ко да радујем се тежем
Хвала Богу, око себе тога имам на претек
Опет ето песме у којој само серем
Нит вам нудим добру забаву, нит јасно вам решење
Само... запитам се, часком, да ли стварно је тако
Ко је издржо до овде, да л' је успут нешто нашо?
Свакако себе сам ослободио малко
Док сам пецао по етру речи и на ритам слаго

СТАЗЕ МАШТЕ

Изгубио сам штапове
Џи-пи-ес нема домет
Ђоновима патика изгулио крампоне
Ал' чика ноне ноне
Мени се не тоне
Вераћу се рукама кад стене ноге сломе
Котрљаћу се главом када останем без руку
Маштаћу ка врху када звери главу шутну
Док год сам уверен да сам на добром путу...
Док год сам уверен, ја сам на Добром путу
Док нисам убеђен научним рачуном да ми треба
много
Осећам се пуно
Топлоту другог суштог кад осетим душом
у етар шаљем талас, да бих га изнова слушо
Када посрнем, да срцу бих повратио баланс
Када скренем, да се сећам вазда где ми је стаза
Када паднем, лако да устанем из најдубљег блата
После озледе, све ожиљке ко ордење да схватам...

Мила мајко, шта се дешава!?
На све стране срања мећава
У њој зомби жив се прави
Докле пролазе му дани
ко у бесмисленим песмама
Ал' ти ниси сина тесала
за лаж, ни сисање весала
Већ је тешка била рука

када варјачом си тукла
Ниси му за глупост пљескала
Зато гиља тај без престанка:
пише, црта, чука...не спава
Зато неће никад стати
јер за статусом не пати
Него задаје и решава
Док се Кула урушава
свита штека све по рупама
Ал' најсветија је тајна:
Машта једина је стварна
Радост творца је бескрајна!

Свет који стварам
једини је стваран
То није прича празна
Сведочим (је) сваког дана
када прилазе ми браћа
Захвалност је обострана
Искрен ослонац и подршка
за даља путовања
Када правимо славља
кишом запали се ватра
умноже се осећања
То је слика над(с)тварна
Ко из античких дана,
као песма из олтара...
Уједињују нас тајна
и завет над царем Цара
Богате дарове собом вратити ваља
То је ствар васпитања

а не посебног јунаштва
Тако, избор по избор,
се исцртава стаза
За следеће да послужи сврси путоказа
Не ко прописан образац,
нити формула магијска,
не слепо да се копира,
већ машту да провоцира
Није човек непрегледна листа празних потреба
Него личност готова,
јединствена и слободна

ТРОЈИЦА

Бошко сам – отац
Трудим се да будем добар
Речи храбро да бирам
И да сведочим шта причам
Шкабо сам – лик
Кажу: легенда ем-си
У ствари, исти сам ко ти
Човека син
Маестро сам – машта
Трећа, највиша ипостаса
Што по Заласку трећег сунца
Духом целом планетом влада
Зато свет који стварам
Једини је стваран
У њему сви сте моја деца
Ако већ нисте моја браћа
Ја сам праведан владар
Ретко мача се пламеног лаћам
Али не из срамног страха
Слово је моћније но сабља
Ова је опет света строфа
Јер описује поглед на свет
Неразумевање није проблем
Ни око не види сунце у подне
Стави те скупе цвике на уши
Поново пусти. Добро послушни
Чућеш талас који стену дуби
Док са неба грми.